

РЕШЕНИЕ

№ 7111

гр. София, 29.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в публично заседание на 02.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **5008** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 29, ал. 6 от Закона за достъп и разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия (ЗДРДОПБГДСРСБНА) във връзка с чл. 145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по повод на жалба вх. № 17726 от 21.05.2021 г. по описа на Административен съд – София град и вх. № 3363 от 17.05.2021 г. по описа на Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия (Комисията), подадена от М. М. З., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], [улица], чрез адв. Н. Н. от САК, със съдебен адрес [населено място], [улица] срещу Решение № 2 – 1950 от 28.04.2021 г. на Комисията, с което е установена неговата принадлежност към органите по чл. 1 от Закона лица, а именно, че е бил «агент» с псевдоним «П.».

В жалбата се излагат съображение, че оспореното решение е неправилно, незаконосъобразно и постановено в нарушение на материалноправните норми и административнопроизводствените правила. Инвокират се съображения и за нищожност на обжалвания акт като противоречащ на влязлото в сила решение № 5322 от 27.07.2015 г., постановено по адм. Дело № 10958/2014 г. по описа на АССГ, потвърдено с решение № 9265 от 27.07.2015 г., постановено по адм. Дело № 11233 по описа за 2015 г. на ВАС, Трето отделение. С посоченото решение е отменено

предходен акт на Комисията – решение № 2 – 409 от 08.10.2014 г., с който е обявена принадлежността на М. З. към оргните по чл. 1 от ЗДРДОПБГДСРСБНА. Допълнително се прави искане на основание чл. 268, т. 2 от АПК съдът да задължи административния орган да пемахне от страницата си информацията за жалбоподателя. В хода на съдебното производство редовно призован жалбоподателят не се явява, представлява се от адв. Н., който поддържа жалбата, предлага да се уважи и депозира списък на сторените по делото разноски.

Ответникът – КРДОПБГДСРСБНА, редовно призован се представлява от юрк. М., която оспорва жалбата, предлага същата да бъде отхвърлена като неоснователна, а решението на Комисията да се потвърди. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на търсеното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение.

Административен съд София град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка: Между страните не се спори, че производството е започнало по повод писмо изх. № КИ – К – 17 – 11563 от 17.05.2017 г. на председателя на КРДОПБГДСРСБНА до председателя на министъра на икономиката за представяне на списък на членовете на управителни и надзорни органи на държавни и общински дружества, на дружества с 50 и повече на сто държавно или общинско участие или а техните дъщерни дружества, в които притежават 50 или повече на сто от капитала, извършвали или извършващи публични дейности от 10 ноември 1989 г. до датата на писмото. С писмо вх. № 1414 от 26.02.2018 г. по описа на Комисията е изпратен списък на лицата попадащи в обхвата на чл. 3, ал. 2, т.15 от ЗДРДОПБГДСРСБНА.

С Решение № 2 - 1950 от 28.04.2021 г. на Комисията е обявена принадлежността на жалбоподателя към органите по чл.1 от закона. В административния акт е посочено, че лицето М. М. З. е вербуван на 31.03.1989 г., регистриран на 18.04.1989 г. Осъществяваното сътрудничество е към ДС, В. - II - II, в качеството на агент с псевдоним «П.», ръководен от о.р. В. Т.. Снет от действащ оперативен отчет през 1990 г.

Документите, въз основа на които е установена принадлежността по чл. 1 от Закона, са: регистрационен дневник; картони – образец 4 – 2 броя и образец 6; писмо вх. № 2532 от 13.06.1990 г. с искане «да бъдат заличени от всички картотеки данните на «аг. П.».

В приетия по делото картон обр. 6 вербованото лице е записано с името М. М. З., [дата на раждане] , българин, българско гражданство, със средно образование, политическа принадлежност - Д., месторабота – Българска телевизия.

В хода на съдебното производство като доказателства са приети, представените с жалбата и административната преписка писмени документи и допълнително ангажираните писмени доказателства от страните. По искане на жалбоподателя е прието за послужване ад. Дело № 10958 по описа за 2014 г. на АССГ.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Обжалваното решение е съобщено на М. З., чрез Български пощи на 05.05.2021 г., видно от известие за доставяне (л.55). Жалбата е подадена чрез административния орган на 17.05.2021 г. в 14 –дневния преклузивен срок по чл. 149, ал.1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна – участник в административното производство срещу акт, подлежащ на оспорване, поради което жалбата е допустима и като такава следва

да се разгледа по същество.

Решението е прието от компетентен орган - Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия /Комисията/, която по силата на чл. 29, ал. 1 от ЗДРДОПБГДСРСБНА е оправомощеният орган, който извършва обявяването на принадлежност на лице към органите по чл. 1 от същия закон - Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия. Спазена е предписаната от закона писмена форма – актът има съдържанието по чл. 29, ал. 2, т. 2 от закона, посочено е правното основание за издаването му – чл. 27, ал. 2 от закона. Решението е подписано от всички членове на Комисията, взели участие в заседанието ѝ, обективизирано в протокол № 15 от 28 април 2021 г.

Независимо от спазването на предвидената в закона процедура и форма за издаване на обжалваното решение, настоящият съдебен състав намира жалбата за **ОСНОВАТЕЛНА**.

По делото не е спорно, че с решение № 2- 409 от 08.10.2014 г. Комисията е обявила установената с решение № 2 – 48 от 01.08.2012 г. принадлежност на жалбоподателя към органите по чл. 1 от Закона. Това решение е било обжалвано пред съда, който го е отменил с негово решение № 5322 от 27.07.2015 г., постановено по адм. дело № 10958 по описа за 2014 г., потвърдено с решение № 9265 от 27.07.2016 г., постановено по адм. дело № 11233 по описа за 2015 г. по описа на ВАС, Трето отделение, т.е. налице е постановен и влязъл в сила съдебен акт, с който е прието за незаконосъобразно решението на Комисията и то е отменено. Следователно и съгласно чл. 177 от АПК решението е скрепено със силата на присъдено нещо и освен, че има действие между главните страни – оспорващият и ответника, ти има такава сила и по отношение на всички останали при отмяна на административния акт поради произвеждане на конститутивното му действие, което се състои в отпадане с обратна сила на разпоредените с акта права и задължения. Настъпилата материалноправна промяна трябва да бъде зачитана от всеки, независимо дали е участвал в делото.

Разпоредбата чл. 177, ал.2 от АПК изрично посочва, че актове и действия на административния орган, извършен в противоречие с влязло в сила на решение на съда, са нищожни и всеки заинтересован може винаги да се позове на нищожността или да поиска от съда да я обяви. Следователно нищожни са всички административни актове на административния орган, извършени след влизане на решението в сила, които му противоречат. Повторно издаденият акт, със същото съдържание като отменения, не поражда правни последици. Еднакво съдържанието, когато са разпоредени същите права и задължение на същите фактически основания.

Безспорно по делото се установи, че е налице влязло в сила съдебно решение, уреждащо отношенията между същите страни като настоящите, административният орган се е позовал на идентични факти при издаването на отмененото решение № 2 – 409 от 08.10.2014 г. на Комисията и процесното – решение № 2 – 1950 от 28.04.2021 г. на Комисията, както и че два акта са издадени на едно и също основание.

По отношение искането съдът да даде указания на Комисията да премахне от страницата си информацията за жалбоподателя, съдът намира, че предмет на настоящето производство е обжалването на акта на административния орган, с който едно лице е с установена принадлежност към органите по чл. 1 от Закона и няма правно основание на базата, на което да се произнесе по това искане. Нещо повече, оспорващият е следвало първо да поиска от ответника снемане на информацията за

него.

По тези съображения настоящият съдебен състав приема, че оспореното решение, с което за жалбоподателят отново е установена и обявена принадлежността му към органите по чл. 1 от ЗДРДОПБГДСРСБНА, е нищожно като издадено в нарушение на чл. 177, ал.2 от АПК и следва да се прогласи като такова.

При този изход на делото жалбоподателят има право да му бъдат присъдени направените по делото разноски и след като се вземе предвид възражението на ответника за прекомерност на търсеното адвокатско възнаграждение в размер на 1000,00 лв., се осъди последния да му ги заплати в общ размер на 510, 00 лв., от които 10, 00 лв. – държавна такса и 500,00 лв. адвокатско възнаграждение, определено по реда на чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА на Решение № 2 – 1950 от 28.04.2021 г. на Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към държавна сигурност и разузнавателните служби на българската народна армия, с което е установена принадлежност на М. М. З. към органите по чл. 1 от Закона лица, а именно, че е бил «агент» с псевдоним «П.».

ОСЪЖДА Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия да заплати на М. М. З., ЕГН [ЕГН] сумата от 510 (петстотин и десет) лева, разноски по делото.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му и получаването на препис от съдебния акт.

СЪДИЯ: